

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

ΕΙΝΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ!

Προκήρυξη που μοιράζεται σε 2.000 αντίτυπα από το antifa south | Οκτώβρης 2020

Το πιο περίεργο καλοκαίρι που έχουμε ζήσει τελείωσε, τα σχολεία ξεκίνησαν, τα ζόμπι φόρεσαν τις μάσκες τους και ξεχύθηκαν στους δρόμους και η πιθανότητα ενός νέου lockdown έχει ήδη αρχίσει να συζητιέται στο δημόσιο λόγο.

Η δυστοπία στην οποία εξελίσσεται η καθημερινότητά μας δεν είναι ανεξήγητη, ούτε οφείλεται στην «ανικανότητα» του ελληνικού κράτους. Με αφορμή τη διαχείριση του ιού, όλα τα κράτη προσπαθούν να ελέγξουν την κρίση που έχει ξεσπάσει εδώ και χρόνια και που όλο και βαθαίνει, να διασώσουν το καθένα ό,τι μπορεί, να διαπραγματευτούν με τους ανταγωνιστές τους στο εξωτερικό, και να κρατήσουν πειθαρχημένο το εσωτερικό τους, δηλαδή την εργατική τους τάξη. Η υποχρεωτική μασκοφορία στις δουλειές, τα μέσα μεταφοράς και τα σχολεία είναι ένας τέτοιος τρόπος πειθαρχησης. Το ίδιο και η απαγόρευση οποιασδήποτε γνώμης είναι διαφορετική από την κρατική. Το ίδιο και οι μπάτσοι που μας διώχνουν από τα μέρη που αράζουμε με το έτσι θέλω, και οι ρουφιάνοι τους που θέλουν να έχουν λόγο σε ό,τι κάνουμε.

- Το ζήτημα με την υποχρεωτική μασκοφορία
- συγκεκριμένα, μας έχει απασχολήσει πολύ. Η
- μάσκα, το «πιο αναγκαίο από όλα τα μέτρα», που
- μια είναι υποχρεωτική και μια όχι, μια απαραίτη-
- τη για την προστασία από το φονικό ιό και άλλο-
- τε άχρηστη, είναι βασικά αυτό που λέει το όνομά
- της. Μια μεταμφίεση, μια στολή, που όπως και οι
- άλλες στολές φτιάχνει πειθαρχία και διαχωρίζει
- αυτούς που τη φοράνε από αυτούς που δεν τη
- φοράνε. Δηλαδή αυτούς που συμμορφώνονται
- με τα κρατικά μέτρα από αυτούς που τα αμφι-
- σβητούν, τους «ορθολογικούς» από τους «τρε-
- λαμένους». Μάλιστα, όποιος πει κάτι αντίθετο σε
- σχέση με τα μέτρα, και ειδικά για τη μάσκα, κα-
- τατάσσεται με συνοπτικές διαδικασίες στην κα-
- τηγορία «τρελός», «συνωμοσιολόγος», ακόμα και
- «ακροδεξιός» και «οπαδός του Τραμπ» (!!!). Από
- τη μεριά του κράτους, η αμφισβήτηση έχει διά-
- φορες συνέπειες, από πρόστιμο μέχρι κατηγορία
- για διάδοση «fake news». Καλή φάση η ελευθερία
- του λόγου τελικά! Ευτυχώς που δε ζούμε σε καμιά
- οπισθοδρομική χώρα να λέμε. Ξέρετε, σαν αυτές
- που υπάρχει λογοκρισία...

Έχει αρχίσει και γίνεται φανερό ότι όσο η κρίση θα βαθαίνει, διάφορες τέτοιες «ελευθερίες» που έχουμε μάθει από τις εκθέσεις που γράφαμε στο σχολείο να ονομάζουμε «αυτονόητες», τις βλέπουμε σιγά σιγά να καταρρέουν και το κράτος να αποκτάει διευρυμένες εξουσίες πάνω μας. Εκτός από αυτό, και άλλα πράγματα που είχαμε σαν δεδομένα έχουν αρχίσει να γίνονται όλο και πιο περίπλοκα. Το να πας σουπέρ μάρκετ έχει γίνει ολόκληρο ζήτημα. Αναμονή στην ουρά, περιέργα βλέμματα από τα μασκοφόρα ζόμπι, τσακωμός με τον σεκιουριτά και τους πελάτες να βάλεις τη μάσκα. Το να πάρεις τα μέσα, φαίνεται και αυτό εφιάλτης. Ποιος αντέχει να ακούει τη γκρίνια των μικροαστών για τη μάσκα και να τσακώνεται κάθε μέρα; Και σαν να μην έφτανε αυτό, έχεις να σκέφτεσαι μην πετύχεις κάνα μπάτσο. Η έξοδος σε μαγαζί έχει γίνει και αυτό ζήτημα. Απαγόρευση του καπνίσματος μέσα, και κλείσιμο στις 10 ή στις 12. Και όποιος προλάβει. Το άραγμα στην πλατεία το ίδιο. Μάσκα και όχι πάνω από 9 άτομα... εντάξει, εδώ γελάμε! Αλλά το πιάνετε το νόημα. Η συνεχής στοχοποίηση των εργατών και των τρόπων που αναπαράγονται είναι στο κέντρο όλων των μέτρων. «Λόγω κορονοϊού» οι μπάτσοι μας διώχνουν από τις πλατείες μας, τα αφεντικά μας πληρώνουν λιγότερο και μας απολύουν χωρίς να τρέχει τίποτα, οι καθηγητές μας πειθαρχούν με τις μάσκες στα σχολεία (προσπαθούν τουλάχιστον), και οι μπάτσοι και οι ρουφιάνοι στον έξω κόσμο, τα μμε μας τρομοκρατούν με τις ειδήσεις, και όπου να 'ναι θα μας απαγορεύουν να βγαίνουμε και από το σπίτι μας. Εκτός αν πρόκειται για δουλειά! Να το μέλλον που επιφυλάσσει το κράτος στην εργατική του τάξη, με την βολική δικαιολογία του ιού. Σπίτι, δουλειά (με μάσκα), σπίτι και πάλι από την αρχή.

Όσοι και όσες δραστηριοποιούμαστε στις γειτονιές μας τα τελευταία χρόνια, καταλαβαίνουμε ότι υπάρχουν πολλοί και πολλές σαν εμάς που βλέπουν ότι όσο η κρίση βαθαίνει, τόσο τέτοια σκηνικά καταστολής και πειθαρχησης ντυμένα με ιατρικό μανδύα θα εντείνονται. Καταλαβαίνουμε επίσης ότι οι χουντικοί περιορισμοί που νομιμοποιούνται χωρίς να ανοίξει ρουθούνι, δε γίνονται «για το καλό μας». Πρέπει να θυμόμαστε ότι το μόνο για το οποίο νοιάζεται το κράτος και τα αφεντικά του είναι το να ζούμε και να δουλεύουμε πειθαρχημένα, να μάθουμε να υπάρχουμε με πεντακόσια ευρώ, και να λέμε και ευχαριστώ. Η πεποίθηση αυτή, ότι δηλαδή το κράτος δε νοιάζεται «για το καλό μας» είναι σκληρή στη συνειδητοποίηση, αλλά είναι αυτή που μας έχει σώσει στα μυαλά. Έχουμε καταλάβει ότι δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα, και ότι το μόνο που έχουμε είμαστε εμείς και οι τρόποι που οργανωνόμαστε. Τα σπρέι, τα μοιράσματα στα σχολεία και τις πλατείες των γειτονιών μας, οι συζητήσεις που κάνουμε μεταξύ μας και με ανθρώπους που αντιλαμβάνονται αυτόν τον κόσμο όπως εμείς, είναι μια προσπάθεια να «κάνουμε κάτι»: δηλαδή να οργανωθούμε στις γειτονιές μας, να αναγνωρίσουμε τον εχθρό μας και να βρούμε τρόπους να τον πολεμήσουμε συλλογικά. Μια προσπάθεια να οργανώσουμε τα κοινά μας ζόρια, τις κοινές μας κουλτούρες και τις κοινές μας απόψεις. Μια προσπάθεια να σπάσουμε το φόβο και να την παλέψουμε μπροστά σε όσα έρχονται.

Υ.Γ: Ένα μεγάλο respect στους μαθητές και τις μαθήτριες από τα νότια που προσπαθούν να κρατήσουν τα σχολεία τους ζωντανά και τα μυαλά τους στη θέση τους. Γεια στα χέρια σας!

antifa south

antifasouth.gr | antifa.south@gmail.com

